

f) *Lønmodtagernes Dyrtidsfond.*g) *Hjælpe- og understøttelsesfonde.*

Der er tale om fonde, der er oprettet af en arbejdsgiver til understøttelse af personer, der eller har været ansat i virksomheden, og deres nærmeste pårørende. Sådanne fonde kan godkendes af statsskattedirektoratet i medfør af pensionsbeskatningslovens § 52. Disse fonde kan alene have pensionslignende formål, og fondenes midler skal anbringes efter de regler, der gælder for pensionskasser.

h) *Kapitalpensionsfonde (Opsparing i pensionsøjemed udenfor pengeinstitutter).*

Der er tale om fonde, der er godkendt af statsskattedirektoratet i medfør af pensionsbeskatningslovens § 12. Kapitalpensionsfondene adskiller sig fra opsparingsordninger i pengeinstitutter ved, at der sker en fælles forvaltning af de bidrag, der indbetales til medlemmernes pensionsopsparing. Medlemmernes konti tilskrives en forholdsmæssig andel af overskuddet.

De skattebegünstigede ordninger i pengeinstitutterne omfatter:

i) *Pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens § 12 (Opsparing i pensionsøjemed i pengeinstitutter).*

Det drejer sig om individuelle pensionsordninger, hvor det opsparede beløb med renter udbetales ved pensionering eller død. De kan kun oprettes i ansættelsesforhold.

j) *Selvpensioneringskonti.*

Selvpensioneringskonti er individuelle opsparingsordninger, der kan oprettes af personer mellem 18 og 50 år. Indbetalingerne er begrænsede, og kontiene skal være bundet mindst til det 60. år.

k) *Indekskonti, bortset fra de konti, hvor udbetalingen er påbegyndt inden den 1. januar 1983.*

For ordningerne i pkt. a)–h) er den afgiftspligtige vedkommende forsikringsselskab, pensionskasse eller fond. For de under pkt. i)–k) nævnte opsparingsordninger er det den enkelte kontohaver, der er afgiftspligtig. Det er dog det pengeinstitut, hvori opsparingen er foretaget, der skal opføre og indbetale afgiften.

Afgiftsgrundlaget omfatter alle former for aktiver i forsikrings-, pensions- eller opsparingsordninger.

Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget ses der blandt andet bort fra livsforsikringsselskabers minimumsbasiskapitel. Som nævnt skal de pensions- og forsikringsordninger, hvor de løbende udbetalinger var påbegyndt inden den 1. januar 1983, friholdes. Der skal derfor ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget også ses bort fra præmiereserver og andre reserver vedrørende disse ordninger. Endvidere gives der fradrag for gæld, bortset fra gæld, der modsvarer forsikringsforpligtelser.

Aktiver og passiver skal som hovedregel opgøres på samme måde, som gælder for opgørelsen af personers skattepligtige formue. Dette medfører, at aktiver kan, og passiver som oftest skal, opgøres til kontantværdien. For obligationer og pantebreve vil dette i almindelighed sige kursværdien. For indeksobligationer er det kursværdien af det indeksskrevne pålydende.

Af administrative grunde foreslås det at give adgang til i et vist omfang at fravige de almindelige værdiansættelsesprincipper.

Afgiftsgrundlaget opgøres for 1983 pr. 31. december 1982 for alle de omfattede forsikringsselskaber, pensionskasser og konti m.v. og for 1984 pr. 31. december 1983.

Formueafgiften opkræves for livsforsikringsselskaber og pensionskasser m.v. på grundlag af en opgørelse, der indgives senest den 15. juli i det år, afgiften vedrører. Afgiften indbetales samtidig med, at opgørelsen indgives.

For ordninger i pengeinstitutter foretager pengeinstituttet formueopgørelse, afgiftsberegning og -indbetaling på samme tidspunkt, som gælder for livsforsikringsselskaber og pensionskasser. Det foreslås at give pengeinstitutterne særlig hjemmel til at hæve afgiftsbeløbet på kontiene og om nødvendigt sælge værdipapirer på pensionsopsparingskonti.

Selv om afgiften opkræves hos de pågældende livsforsikringsselskaber, pensionskasser og fonde, skal den dog bæres af de enkelte forsikrings- og pensionsordninger. Der er derfor fastsat bestemmelser om fordeling af afgiften. Afgiften skal også fordeles på de ordninger, hvor der af forsikrings-selskabet er garanteret en fast ydelse, f.eks. de såkaldte livrenter uden bonus.

For forsikrings- og pensionskasseordninger, hvor der er givet tilsagn om en pension, der f.eks. står i et bestemt forhold til lønindtægten til enhver tid, er der ligeledes i loven fastsat generelle retningslinier for afgiftens fordeling.

Ordningen har virkning fra 1. januar 1983 og får således betydning for udbetalinger, der sker efter denne dato. De ordninger, hvor udbetalingen